

імені до однієї початкової літери, титули Esquire, Ms, які вживаються лише в писемному мовленні. На відміну від Mr. / Mrs. та lady форми Sir / Madam / Ma'am / Miss використовуються замість імені, що, однак, більш поширено у Сполучених Штатах, ніж у Великій Британії. До застарілих форм звертання у німецькій мові належать Kamerad (приятель, товариш) та Genosse (товариш). При звертанні до людей, що обіймають певні громадські посади, як в англійській, так і в українській та німецькій мовах, називають не прізвище, а посаду співрозмовника. Звертання на прізвище в без традиційного ввічливого титулу засвідчує невимушені, неформальні стосунки, що особливо характерні для чоловічого спілкування.

МІФОЛОГЕМА „ЗЕМЛЯ Й ЩО НА НІЙ РОСТЕ”

Доп. – Грицюк В., ПР-32

Наук. кер. - ст. викл. Дегтярьова Л.І.

Земля поряд з вогнем, повітрям і водою - одна з основних стихій світобудови. Значна частина сюжетів за участю обожнюваної землі міститься у космогонічних міфах. За християнською релігією Земля була створена Богом. Звідси як Боже створіння вона священна й виступає в біблійних міфах з позитивним змістом. *Auf guten Boden fallen* - *упасти на добрую землю*. Бог створив Землю десь із поганими умовами, де, наприклад, неврожаї, поганий клімат, а десь райську. Так у міфах часто присутній *das verheissene gelobte Land* - *добрий Край*, країна, де людина знайде щасливе життя.

У міфопоетичних поданнях єдиним рослинним образом, що втілює в собі універсальну концепцію світу, виступає світове дерево. Дерево світове, характерний для міфопоетичної свідомості образ, що втілює універсальну концепцію світу. Образ дерева світового засвідчений у чистому виді, або у варіантах - «дерево життя», «дерево

родючості», «дерево центру», «дерево сходження», «небесне дерево», «шаманське дерево», «містичне древо», «дерево пізнання» і т.д.. Більш рідкі варіанти: «дерево смерті», «дерево зла», «дерево підземного царства (нижнього світу)», «дерево зходження».

Дерево пізнання - один з варіантів дерева світового, моделюючий процес розрізнення сутностей з метою досягнення стану цілісності, досконалості. У міфопоетичних концепціях цей процес розрізнення застосовується при описі основних параметрів космогонічної організації й складу елементів космосу, у відборі необхідного від випадкового, що підготовлює перехід на наступні, більш високі рівні розуміння світу, де зазначена процедура розрізнення, знаходження потрібного буде циклічно повторюватися. Саме це розрізнення (пов'язане з відокремленням), знаходження істини у міфопоетичній образності й у мові прирівнюється до народження («знаходження істини» у багатьох мовних традиціях синонімічно «народженню сутності»), що допомагає відновити паралелізм древа життя й древа пізнання. Цей зв'язок двох зазначених комплексів, що припускає єдине їхнє джерело; пояснює й ту нечіткість, що існує в книзі Буття: «І зростив господь Бог... дерево життя посередині раю й дерево пізнання добра й зла». Звідси *vom Baum der Erkenntnis essen - вкушати від дерева добра й зла, die verbotene Frucht - заборонений плід*.

У космогонічних міфах рослини виступають як фактично перший об'єкт із усього, що з'явилося або було створено богами. Разом з тим як об'єкт міфологічних і ритуальних систем рослини викристалізувалися пізніше, ніж тварини. Об'єктами міфологізації стають не тільки самі рослини, але і їхні коріння,

листва – *Feigenblatt* - фіговий листок, гілки – *Olzweig* - оливова гілка, а також ті частини які виражають квінтесенцію не тільки даного, але й взагалі всіх рослин (квіти, плід, зерно, насіння). Плід (фрукт) у різних міфологічних

традиціях символізує ідею достатку, родючості, успіху, жнив; у духовному плані - мудрість (у геральдиці - щастя, удачу, мир і т.п.). У християнстві плід - символ небесного блаженства, чесноти, атрибут діви Марії. Заборонний плід із дерева пізнання добра й зла асоціюється з яблуком, фігою, лимоном, апельсином. Духовний плід - у християнській традиції представлений фіговим деревом із плодами на ньому й квітами, сливою, виноградною лозою й т.п. Зерно й насіння - самий загальний і глибокий із всіх рослинних символів, що підкреслюють ідею безперервності розвитку життя й родючості. Із цим пов'язаний вираз *unfruchtbarer Feigenbaum* - *усохше фігове дерево*, що раніше у Біблії означало неплодоносне дерево, а тепер отримало інший зміст: безплідна жінка й людина, чії старання марні. Також із зерном як позитивним елементом пов'язаний вираз *die Spreu vom Weizen sondern* - *відокремлювати кукіль від пшениці*, що означає відкидати все непотрібне, негідне, ділити на гарне й погане.

Таким чином, крилаті слова в міфологемі "Земля й що на ній росте" мають символічні позначення землі, рослин і їхніх частин, які створені богом. При сполученні з іншими словами ці символи можуть давати різні значення як з позитивним, так і негативним змістом.

ТИПОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ТЕКСТОТВОРЕННЯ

Доп. – Бугрик О., ПР-31

Наук. кер. – д-р.філол.наук, проф. Швачко С.О.

Перекладацька майстерність передбачає комплексний аналіз стилістичних особливостей формування тексту поряд з прагматичними. Саме ці особливості становлять найбільші труднощі для перекладача. Вони вимагають більш ретельного аналізу понять адекватності та еквівалентності, взаємозв'язком між якими є інформативність як найважливіше явище розуміння тексту, причому експресивно-емоційна адекватність полягає у збереженні в перекладі такого ж емоційного забарвлення, як і в оригіналі. Стилiстична відповідність перекладу оригіналу